

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De diuina Christi patientis natura, Cap.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

obligationis nodus, quo vnusquisque nostrum constringitur, dum intelligit, non purum hominem, sed DEVM ipsum, per se non leuia quaedam, sed acerbissima tormenta perpeti? Verum vt apertius & euidentius cognoscamus qualis sit persona Christi, pro nostri amore patientis: in sequentibus capitibus speciatim illius naturam, attributa, & excellentias, non tantum quatenus Deus, verum etiam quatenus homo est, considerabimus.

DE DIVINA CHRISTI PATIENTIS NATURA.

CAPVT II.

CVM in Christo quemadmodum precedenti capite diximus, duae inveniuntur naturae, vna diuina, altera humana, vt pius Dominicae Passionis contemplator, intimius penetrare queat immensam illius, qui patitur, maiestatem considerabit secum ambarum harum naturarum excellentias, & primum diuinam, quarum sex numerantur.

Diuinæ naturæ excellentiæ sunt sex.

I.

PRIMA igitur diuinæ Christi naturæ excellentia, quæ magnam nobis parere debet admirationem, est infinitas: quia esse illius est infinitum, de qua Regius Propheta ait: *Magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis.* Ex hac

Naturæ diuinæ est infinita. *Psal. 144.*

F

porro

porrò infinitate sit, vt insint ei non mo-
omnia bona quæ in conditis naturis spe-
sim reperiuntur, tanquam fonti & scaturi-
gini eorum: sed etiam alia infinita & in-
prehensibilia bona quæ intellectus huma-
nus quantauis etiam cælesti luce collustratus,
si peruestigare tentet, offuscatur atque
opprimitur à splendore & gloria ipsorum
iuxta illud quod in Prouerbijs scriptum
est. *Seruator Maiestatis opprimetur à gloria.*

Pro. 25.

II.

*Est in mēsa.
Job. 22.*

SECUNDA excellentia est, Immensitas
qua omnem locum occupat, & omnibus
in rebus præsens est. Vnde Sanctus Iob ait
*Excelsior calo est; & quid facies? Profun-
dior inferno, & vnde cognosces? Longior ter-
ramensura eius, & latior mari? Et Prophe-
ta David. Quo, inquit, ibo à spiritu tuo, &
quo à facie tua fugiam? si ascendero in caelum
tu illic es: si descendero in infernum ades.*

Psal. 138.

NEC solum per esse suum immensum
omnibus rebus præsens est: sed etiam per
Regiam auctoritatem: quod sicut iusti
& electis maximam adfert consolatio-
nem: ita hostibus & inimicis ingentem
incutit terrorem. Nam de his per Pro-
phetam Davidem dicitur: *sicut defuit
fumus, deficiant: sicut fuit cera à facie ignis,
sic pereant peccatores à facie DEI.* De iu-
stis verò & amicis DEI, mox subiun-
gitur

Psal. 67.

igitur. Iusti epulentur & exultent in conspectu
DEI, & delectentur in laetitia.

TERTIA est, Altitudo siue sublimitas: III.

quæ DEO tam propria est, vt propterea Est altissi-
ma.

in sacris literis nominetur *Altissimus*. Et Numb. 24.
Deut. 32.

verò tam altus est per naturæ suæ ex- Iob. 31.

cellentiam, vt ne altissimi quidem cæ- Psal. 93.
Eccles. 1.

lestium spirituum Chori, hoc est, Sera- Psal. 103.

phini, totis naturæ suæ viribus id conse- Eccles. 43.

qui valeant, vt oculos in illum possint

defigere, nisi supernaturali lumine, quod

Theologi *lumen gloriae* appellant, à DEO

donentur & illustrentur, quo roborati,

facie ad faciem intueri & contemplari

queant excellentiam & pulchritudi-

nem eius, de quo scriptum est: *Amictus* Psal. 103.

lumine sicut vestimento: & in Ecclesiastico: Eccles. 43.

Pulchritudinem candoris eius admirabitur

oculus. Altissimus etiam nuncupatur,

tum quia altissimis & nobilissimis totius

vniuersi creaturis, id est, Cherubinibus insi-

det: iuxta illud Psalmistæ: *Qui sedes super* Psal. 79.

Cherubim: tum quia cælum sedes eius,

& terra scabellum pedum eius est: quem-

admodum apud Esaiam ait. *Cælum sedes* Isai. 66.

mea, terra autem scabellum pedum meo-

rum.

QVARTA est, Independentia: IV.

qua suprema hæc natura, à nulla alia Est indepē.
dens.

re condita, omnes vero aliæ res conditæ

conditæ

1. Cor. 29.

conditæ ab ipsa dependent, quemadmodum aperte monstratur illis diuinarum literarum verbis. *Tua est Domine magnificentia, & potentia, & gloria, atque victoria, & cetera, cuncta enim, & quæ in celo sunt, & quæ terra tua sunt: tuum Domine Regnum, & tu super omnes Principes.* Hinc S. Augustinus DE VM in omnibus spiritualibus & corporalibus creaturis quærens, tandem concludit illū esse omnium rerum animam, in qua nulla uiuit aut existit: ac proinde DEVM dici esse omnia omnibus, omnia in omnibus, & omnia in illo. Non quod ille creaturis subsit, sed quod illæ ab ipso intus dependeant, & ipse illas gubernet, atque conferuet: iuxta illud Psalmistæ: *Omnia te expectant, & tu das illis escam in tempore: dante de illis colliget, aperiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate.*

Psal. 103.

V.

Est in perfectionibus infinita.

Eccles. 13.

QUINTA sunt, Perfectiones diuinæ naturæ, quæ cum ipsæ innumeræ, tum varietate quæque illarum infinita est: vnde in Ecclesiastico legimus: *Quis inuestigabit magnitudinem eius? Virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit?* DEVS enim non est instar rei alicuius fictæ aut inauratæ, quæ foris specus quidem pulchra & pretiosa esse videtur, sed intrinsecus inanis, terrea & vilis est: sed & totus perfectissimus, ad eum quicquid in illo est, DEVS sit, & quoniam

DEVS

DEVS infinitus est, omnia quę in illo sunt, infinita existant.

SIXTA est, Aeternitas : per quam nec vnquam habuit principium, nec villo æuo finem habiturus erit : quemadmodum de illo scriptum est. *Dominus regnabit in æternum & ultra.* Et regius Propheta David in psalms confirmat. *Regnum tuum, inquit, regnum omnium seculorum, & dominatio tua in omni generatione & generationem.* Natura diuina, quę in Christo, humanitati sociata est, semper præsentia habet, omnia bona, id est omnem fœlicitatem & gloriam, quę ex omni æternitate habuit, & habebit in omne æuum sine aliqua mutatione: nec fieri poterit, vt aliqua sit in mundo potentia, quę eam præpedire, vel vt finem seu terminum accipiat facere possit: quemadmodum Isaias testatur. *Deus, inquit sempiternus Dominus, qui creauit terminos terra, nõ deficiet, neque laborabit: nec est inuestigatio sapientia eius.*

VI.
Est principij & finis ex-
pers,
Exod. 15.
Psal. 144.

CÆTERVM vt imbecilli intelligentia nostra, quę tempus horis mensurare consuevit, melius comprehendamus quid sit æternitas, plurimum proderit CONSIDERARE, omnem aliam durationem, & tempus, etiam quod imaginatione fingi aut concipi potest maximum, nihil esse, si cum illa comparetur: & quemadmodum inter

Quid sit æternitas.

IV

Psal. 89.

finitum & infinitum nulla est proportio
ita inter hæc nullam posse dare propor-
tionem: hinc est quod sacrae literæ de
æternitate loquentes, mille annos diei præ-
teritæ comparant: iuxta illud Regij Pro-
phetæ: *Mille anni ante oculos tuos tanquam
dies hesternæ quæ præterijt.* Et tempus quæ-
primi parentes nostri vixerunt, quod sex-
nongentorum annorum, transitum, vani-
bram, momentum appellant.

Rom. 11.

VERVM ne in hanc diuinitatis Christi
abyssum, quæ inscrutabilis & incompre-
hensibilis est, nimium progrediamur,
pedem hic firmabimus: eamque his
Sancti Pauli Apostoli verbis admirabi-
mur, ac reuerenter adorabimus. *O altitudo
diuinitarum sapientia & scientia Dei,
quæ incomprehensibilia sunt iudicia eius,
& inuestigabiles viæ eius? Quis cognouit sen-
sam Domini? aut quis consiliarius eius fuit?
aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei
quoniam ex ipso, per ipsum, & in ipso sunt om-
nia.* Quibus verbis Apostolus ostendit, al-
titudinem diuinæ maiestatis esse adeo e-
minentem, vt sine speciali Dei dono, &
cælestis luminis illustratione, ne minima
quidem parte intelligi aut penetrari que-
at, quemadmodum in libro Sapientiæ e-
docemur, vbi ita legimus: *Sensum autem
tuum quis sciet: nisi tu dederis sapientiam, &*
miseri

Sap. 9.

Deus est in-
comprehensibilis.

miseris Spiritum sanctum tuum de altissimis.

DE SUMMI SACERDOTIS
& Pontificis in Christo dignitate.

CAPVT III.

DIGNITAS Pontificia & Sacerdotalis, est circumstantia quædam, personam, cui inest ad eam dignam constituens, & natura sua extollens, ut eam ab omni iniuriarum genere immunem reddat: iuxta illud DEi præceptum. *Nolite tangere Christos meos.* Quapropter ad demonstrandam Passionis Christi Domini & Seruatoris nostri grauitatem, omittenda nobis non erit excellentiæ ipsius, quoad hanc partem consideratio.

1. Paral. 16.

PRIMò igitur considerabimus, quantum habeamus obligationem agnoscendi & reuerendi Christum, uti verum & summum Pontificem nostrum: propter quod ait Sanctus Paulus Apostolus. *Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetrauit calos Iesum filium Dei, teneamus spei nostræ confessionem, id est, simus de nostræ spe securi.* Qui ad eandem quoque agnitionem inuitat nos alio loco dicens. *Considerate Apostolum & Pontificem confessionis nostræ Iesum, quod perinde est ac si dixisset. Expondite vobiscum quanta sit*

I.
Christus est
summus Pontifex
nostrus.

Heb. 4.

Ibid. 3.